

Tárgy: Ellenjegyzés szabályainak megsértése (Üttv. 44. § (1) bek.)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/082/2023.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr. által képviselt dr.** ügyvéd fegyelmi ügyében a Pest Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2023.10.13. napján F.63/2023. sz. alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024.02.15. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Pest Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának F.63/2023. sz. határozatát **helybenhagyja.**

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Pest Megyei Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Pest Megyei Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás:

Az I. Fokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéddel szemben az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (Üttv.) 107. § a) pontjába ütköző háromrendbeli szándékos fegyelmi vétséget elkövetése folytán, az Üttv. 108. § c) pontjában írt kizárás fegyelmi büntetést alkalmazta, melynek időtartamát három évben határozta meg. Egyidejűleg ügyvédi tevékenységét a fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig az Üttv. 130. § (2) bekezdése alapján felfüggesztette.

Ezen túlmenően kötelezte 80.000 Ft átalányköltségnek a 30 napon belüli megfizetésére.

A panaszolt ügyvédi elleni eljárás a Pest Vármegyei Ügyvédi Kamarához 2023. augusztus 08. napján érkezett bejelentés folytán indult, amelyben dr. (...) bejelentő sérelmezte, hogy az általa, másolatban csatolt, adásvételi szerződésen nem az abban eladóként szereplő édesanyja aláírása szerepel, hanem egy nyomat, a szerződést eljárás alá vont ügyvéd készítette.

A másolatban csatolt adásvételi szerződés szerint az eladó eladta a (...) szám alatti ingatlanát (...) vevőnek, amely nyilvánvalóan hamisítvány, az édesanyja az ingatlanát nem adta el, nem is járt eljárás alá vont ügyvédnél, a szerződéskötés helyét és a vevőt nem is ismeri.

Csalás büntette, és más bűncselekmények miatt feljelentést tettek a (...) Rendőrkapitányságon, ahol édesanyját 2023. augusztus 01. napján tanúként meghallgatták. A bejelentő előadta azt is, hogy tudomása szerint a (...) Járási Főhivatalban 2023. július 31. napján megjelent egy magát ügyvédnek kiadó ember, és benyújtott egy olyan beadványt, amely szerint édesanyja még a haszonélvezeti jogáról is lemond. A csatolt okirat szerint 12.000.000 Ft vételár megfizetése történt meg, amelyről a szerződés rögzítette, hogy az már az aláírást megelőzően kifizetésre került.

A bejelentés alapján a fegyelmi biztos 2023. augusztus 29. napján kelt határozatával előzetes vizsgálatot rendelt el, felhívta az ügyvédet nyilatkozatai megtételére.

Eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatában előadta, hogy a bejelentő állításait rágalmazásnak tekinti, mérlegeli, hogy tegyen-e ellene feljelentést.

Mivel külföldön tartózkodik, az érintett ingatlan tulajdoni lapját tudta csak letölteni, a többi irat csatolását 15 napon belüli határidővel vállalta.

Az ügy érdemében előadta, hogy a szerződéskötést megelőzően szabályszerűen kért le tulajdoni lapot, az ügyfelek személyi igazolványait elkérte, a JÜB ellenőrzést elvégezte, jóhiszeműen járt el. Nincs tudomása arról, hogy büntető eljárás lenne folyamatban, de egy földhivatali beadvánnyal visszavonásra került a bejegyzési kérelem, így a földhivatal az eljárást megszüntette, a panaszra okot adó körülmény nem áll fenn, ennek alapján az eljárás megszüntetését kérte.

A kamarát a (...) Rendőrkapitányság tájékoztatta arról, hogy a (...).bű. számon folyamatban lévő büntetőügyben eljárást folytatnak a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában ütköző és az (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő intellektuális közokirat-hamisítás büntettének és más bűncselekményeknek a megalapozott gyanúja miatt. A tájékoztató kitért arra is, hogy (...) lakos feljelentése alapján indult az eljárás, ismeretlen tettes ellen, a bejelentő panaszában is szereplő ingatlanra kötött adásvételi szerződés kapcsán. A szerződés alapján a tulajdoni lapon széljegyzésre került a vevő tulajdonjog bejegyzési kérelme. Ezután ismeretlen tettes nevében hamis haszonélvezeti jogról lemondó nyilatkozatot készített ugyanezen ingatlanra, amelyet 2023. július 30. napján a földhivatalba benyújtott. Ezen túlmenően a földhivatal vezetője bejelentette a rendőrségnek, hogy 2023. augusztus 10. napján postai küldemény érkezett, amely az

adásvételi szerződés felbontása elnevezésű iratot tartalmazta, a hamisítás módszere itt is azonos.

A nyomozóhatóság a keletkezett iratokat lefoglalta, írásszakértőt rendelt ki, tájékoztatása szerint a sértett összes aláírása megegyezik az okiratokon, azok szabad szemmel is láthatóan bélyegzőlenyomatok.

Tanúkihallgatás és felismerése bemutatása során megállapítást nyert, hogy a hamis szerződést és nyilatkozatot eljárás alá vont ügyvéd nyújtotta be a földhivatalhoz, a szerződés felbontását tartalmazó irat postai borítékán ugyancsak az ő pecsétje található. A rendőrség kitért arra is, hogy kutatás és lefoglalás került foganatosításra, (...) szám alatti ingatlanon, amely az eljárás alá vont ügyvéd lakcíme, az ügyvéd birtokában megtalálhatóak voltak az érintett szerződések, melyeket lefoglaltak. A foglalással érintett magánlakcímen az ügyvédi tevékenység gyakorlásához szükséges iratok, szerződések, ügyfelek adatai, megbízások voltak fellelhetők, rendszertelenül, egy romos melléképületbe dobálva. Eljárás alá vont ügyvédi irodájában, melynek székhelye (...), semmilyen, az ügyvédi tevékenységhez köthető dolog nem került feltalálásra, így az iroda nagy valószínűséggel fiktív.

Ennek alapján a fegyelmi biztos soron kívüli iratellenőrzési javaslatot terjesztett elő, majd kérte a rendőrkapitányságot annak közlésére, hogy a panaszolt ügyvéd gyanúsítottí meghallgatására sor került-e. A nyomozóhatóság nemleges választ adott.

2023. október 02. napján kelt határozatával a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett, ismertette a bejelentés lényegét, az eljárás alá vont ügyvéd védekező iratát, a (...) Rendőrkapitányság tájékoztató levelének tartalmát. Megítélése szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését, 44. § (1) bekezdését és a 45. §-ában foglaltakat, továbbá a 6/2018. MÜK Szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 2.4 pontjában foglalt rendelkezést. Indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács háromrendbeli szándékos fegyelmi cselekményt állapítson meg, mely az Üttv. 107. § a) pontjába ütközik, és a 108. § e) pontja szerinti kizárás fegyelmi büntetés kiszabását indítványozta, a 20/2018 MÜK Szabályzat 40.2. a) pontja alapján felmerülő 80.000,- Ft összegű költségátalány megfizetésére kötelezés mellett. Indítványozta az ügyvéd tevékenységének felfüggesztését, mert a tevékenység folytatása az ügyfelek jogai, jogos érdekei, vagy az ügyvédségbe vetett bizalom nagymértékű sérelmével, vagy veszélyeztetésével járhatnak, az az érdeksérelem meghaladja a felfüggesztésből fakadó egyéni érdeksérelmet. Súlyosbító körülményként kérte értékelni fegyelmi vétségek halmazatát és az ügyvédségbe vetett közbizalom rendkívül súlyos megsértését.

A bejelentő 2023. október 06. napján kelt iratával további mellékleteket csatolt, így a nyomozóhatóságtól aznap átvett írásszakértői véleményét. A szakvélemény mind az adásvételi szerződés, mind pedig a haszonélvezeti jogról lemondó nyilatkozat vonatkozásában megtevesztésre alkalmas, úgynevezett aláírási bélyegzőlenyomatot találva, és ebből következően azt állapította meg, hogy az aláírások nem a bejelentő édesanyjától, mint eladótól származnak. Hivatkozott a tudomása szerint megtartott házkutatásra, és az ott fellelt terhelő bizonyítékokra. Egyúttal közölte, hogy az édesanyja jogai megóvása érdekében ő és a testvére ajándékozási szerződést kötött az édesanyjukkal, azért, hogy a

továbbiakban az ő adatainak a jogosulatlan megszerzésével olyan ügyletek ne keletkezhessenek, amelyek súlyosan sérelmesek és jogsértők. Az édesanyja számára egyúttal holtig tartó haszonélvezeti jog került bejegyzésre.

Megküldte az édesanyja, mint felperes által alperes (vevő) ellen benyújtott keresetet és mellékleteit. A csatolt írásszakértői véleményt igazságügyi okmány- és írásszakértő készítette, megállapította, hogy a szerződéseken szereplő bejelentő édesanyja általi aláírások nem tőle származnak, azok jóminőségű, megtevesztésre alkalmas azonos aláírásbélyegzővel létrehozott technikai hamisítványok.

Az eljárást elrendelő határozatot követően az eljárás alá vont ügyvéd 2023. október 10. napján beadványt terjesztett elő, közölte, hogy az eljárás elrendelése kapcsán panaszt kíván tenni az Alaptörvény 24. § (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljárás szabályainak megsértése miatt. A szabályok megsértését abban látta, hogy az előzetes vizsgálatnak „legalább három hónapig kell tartania”, így a határidő lejártát lényegesen megelőző fegyelmi biztosítási indítvány nem lehet megalapozott. Sérelmezte, és inkorrektnek tartotta, hogy a németországi tartózkodása idején kapott értesítést kamarai ellenőrzésről, amelyen nem tudott jelen lenni. Jelezte, hogy a fegyelmi tárgyaláson betegség miatt nem tud jelen lenni, mulasztásának orvosi igazolását vállalta, kérte a tárgyalás elhalasztását.

Hangsúlyozta, hogy a földhivatal az eljárást megszüntette, ehhez bejelentő édesanyja hozzájárult. A panaszban írt jogsérelem nem áll fenn. Tanúként kérte idézni a vevőt, valamint édesanyját, aki tanúként tud nyilatkozni a szerződéskötés szabályszerűségéről. Az eredeti állapot helyreálltával a bejelentő panasa véleménye szerint okafogyottá vált, többször is kiemelte, hogy a bejelentő édesanyja írásban hozzájárult az eljárás megszüntetéséhez, állította, hogy a bejelentő a fegyelmi eljárásban bejelentőként el sem járhatott volna, mert arra kizárólag bejelentő édesanyja lenne a jogosult. Előadta, hogy a tisztességes eljárás alkotmányos szabályainak megsértése folytán olyan látszat keletkezik, amely szerint a Fegyelmi Bizottság nem képes az ügyben elfogulatlanul eljárni.

Az I. fokú Fegyelmi Tanács 2023. október 13. napján tárgyalást tartott, melyen megjelent a bejelentő, az eljárás alá vont ügyvéd távolmaradt.

A tanács elnöke megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd idézésének letöltési igazolás az iratok között ugyan nem volt fellelhető, de mivel az eljárás alá vont ügyvéd válasziratot nyújtott be, hivatkozva az idézésre, illetve a tárgyalás időpontjára, tényként kell értékelni, hogy a tárgyalásról tud, megtartásának akadálya nincs.

Az Alaptörvényben rögzített, tisztességes eljárás szabályainak megsértésére hivatkozva a panaszolt ügyvéd a Fegyelmi Bizottság és az íratkezelő, ügyintéző ellen panaszt terjesztett elő. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint ez tartalma szerint nem elfogultsági kifogás, hanem az iroda soron kívüli ellenőrzése miatti kifogásként értékelendő. Azért sem tekintette a Fegyelmi Tanács, illetve tagjai ellen irányuló elfogultsági kifogásnak, mert az eljárás alá vont ügyvéd kifejezetten a három hónapos előzetes eljárási határidő előrehozatalát sérelmezte.

A Fegyelmi Tanács elutasította a betegség miatti, tárgyalás elhalasztására vonatkozó kérelmet, mert a panaszolt ügyvéd vállalása ellenére betegségét – orvosi igazolással – nem igazolta.

A Tanács a bejelentőt hallgatta meg.

A bejelentésben foglaltakat fenntartotta, előadta, hogy meghatalmazottként nyújtotta be bejelentését, elmondta, hogy sem ő, sem édesanyja nem ismerik a vevőt. Egyikük sem járt az eljárás alá vont ügyvéd irodájában, mint ahogy az eljárás alá vont ügyvéd sem járt soha a bejelentő édesanyjánál. Utalt arra, hogy a Rendőrkapitányságról olyan információt kapott, mely szerint a következő héten gyanúsítottként fogják meghallgatni az ügyvédet, illetve azt is a tudomására hozták, hogy olyan iratokat foglaltak le, amelyet bejelentő édesanyja nevével próbanyomatokkal voltak ellátva, nyilván az elkészült pecsét kipróbálása céljából. Utalt arra, hogy sem ő, sem az édesanyja nem értik, hogyan kerülhettek az azonosítási adatlapon szereplő személyes adatok, illetve aláírás az eljárás alá vont ügyvéd birtokába. Kijelentette, hogy az édesanyja a szerződést felbontó okiratot sem írta alá, a szerződés keltének hetében Balatonon nyaralt a bejelentővel együtt, a sértettnek nincs tudatot befolyásoló betegsége, a tudata friss.

Ezt a meghallgatást követően a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd tanúbizonyítási indítványait elutasította, a bizonyítási eljárást befejezte.

A vezető fegyelmi biztos fenntartotta indítványát, és indítványozta az ügyvédi tevékenység gyakorlása alóli, azonnali felmentést. Enyhítő körülmény megállapítására nem látott lehetőséget, ilyennek még a tulajdonjog visszajegyzése sem tekinthető, ahogy az sem, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek nincs fegyelmi előzménye, hiszen csak rövid ideje kezdte meg ügyvédi tevékenységét.

Az I. fokú Fegyelmi Tanács a tényállásban megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a 2023. július 20. napján kelt ingatlan adásvételi szerződést elkészítette, és ellenjegyezte, azt tulajdonjogbejegyzési kérelemmel, 2023. július 21. napján benyújtotta az illetékes földhivatalba, majd július 28. napján az eladó vonatkozásában haszonélvezeti jogról lemondó nyilatkozatot készített, amelyet ugyancsak ellenjegyzett és azt július 31. napján az adásvételi szerződés ügyszámára hivatkozással benyújtott.

Tényállási elemként állapította meg az igazságügyi írásszakértő kirendelését, ügyszámát, és azt bizonyítéknak fogadta el arra, hogy nem aláírás történt, hanem megtévesztésre alkalmas aláírásbélyegzővel létrehozott technikai hamisítványok.

Ugyanilyen módon készült az adásvételi szerződést felbontó okirat is.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a fegyelmi biztos indítványa megalapozott, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az eladó az eljárás alá vont ügyvéddel nem találkozott, az adásvételi szerződést nem írta alá, a haszonélvezeti jogról lemondó nyilatkozatot, valamint az adásvételi szerződés felbontását tartalmazó iratot szintén nem és ugyanígy nem írta alá az azonosítási adatlapot. Minden esetben névbélyegző használatára került sor, aláírás helyett.

Az eljárás alá vont ügyvéd a védekező irataiban az ügyletben való közreműködését nem vitatta. Arra nem merült fel adat, hogy „eladó” aláírását pontosan hol, és mikor, illetve ki helyezte el az okiratokon, mivel az okiratot nem az ügyvéd előtt írták alá, illetve nem ő előtte történt a bélyegzőlenyomat használata. Az eladó, idős korára és mozgáskorlátozottságára tekintettel ő azt kiadta, azért, hogy az aláírást az otthonában helyezhesse el azon.

A panaszolt ügyvéd előadása szerint egy korábbi megbízója kérte meg az adásvételi szerződés elkészítésére, de vevőként nem önmagát, hanem más személyt jelölt meg, az eladó adatait tőlük kapta meg. A megbízó kérte, hogy a szerződést elvihesse, mert rendkívüli nehézséggel tudna csak idejönni az eladó.

Az I. fokú tanács szerint tisztában kellett azzal lennie, hogy ezzel megszegi az ügyvédi ellenjegyzés szabályait, az ügyfél azonosítása nyilvánvalóan nem történhetett meg, és felmerülhet a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjának megvalósulása, de mindenképpen megvalósult az Üttv. 44. § (1) bekezdésében foglaltak sérelme.

Az írásszakértői vélemény alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az okiratokon szereplő eladói aláírások nem a sértettől származnak, azok technikai hamisítványok.

Nem fogadta el az eljárás alá vont ügyvéd védekezését arra nézve, hogy a jogsérelm az adásvételi szerződést felbontó okirat aláírásával elhárult. Még jogban járatlan személytől is elfogadhatatlan annak feltételezése, hogy a hamis okiratok felhasználásával megindított, majd megszüntetni kért ingatlan-nyilvántartási eljárás ne jelentene jogsérelmet, pusztán azért, mert az eljárás megszüntetésre került. A bejelentő személyét illető kifogással szemben megállapította, hogy bármely ügyvéddel szemben, bárki tehet bejelentést a kamaránál, a kamarának a bejelentéssel érdemben foglalkoznia kell. Nincs jelentősége annak, hogy bejelentőként nem a sértett szerepel, hanem a meghatalmazással ellátott leánya.

A felmerülő bizonyítékok objektív jellege miatt mellőzte a tanúk meghallgatást, mert attól semmiféle olyan bizonyíték nem volt várható, különös tekintettel arra, hogy az egyik meghallgatni kért tanú az eljárás alá vont ügyvéd édesanyja, amely alátámasztaná, hogy az ügyvéd mindenben az ügyvédi ellenjegyzésre vonatkozó szabályok megtartásával járt el.

Feltétlenül szükségesnek látta az ügyvédi tevékenység felfüggesztését, figyelemmel arra, hogy az eljárás adatai alapján az nyert megállapítást, hogy a fegyelmi tárgyalás napjáig és a határozat meghozataláig az ügyvéd gyanúsított meghallgatására nem került sor. Ezért a további tevékenység felfüggesztése indokolt, ez a közbizalom olyan mértékű veszélyeztetésével járhatna az ügyvédségre nézve, amely meghaladja az esetleges egyéni érdeksérelmet.

Határozata indokolásában arra utalt, hogy az ügyvédi ellenjegyzés, az ingatlan-nyilvántartási eljárások ügyvédkényszere az ügyvédi tevékenység egyik fontos pillére. Ezek a jogosultságok kiemelkedőek a környező országokban dolgozó ügyvédek

jogosultságaihoz képest, így kiemelkedő jelentősége van az ebben a körben az ügyvédekbe vetett bizalomnak, a bizalom védelmének és megerősítésének. Főként miután rövidesen bevezetésre kerül az elektronikus ingatlan-nyilvántartási eljárás, amely a magyar ügyvédség számára további, fontos jogköröket fog biztosítani. Ily módon kiemelt érdek fűződik ahhoz, hogy minden ügyben, de kiemelten az ingatlan-nyilvántartást érintő ügyekben az ügyvédek minden szabályt és előírást betartva járjanak el.

Ez a kiemelt össz-ügyvédi érdek nem engedi meg a kizárásnál enyhébb büntetés alkalmazását, az ügyvédi tevékenység felfüggesztése pedig legkorábban a büntetőeljárás tényállás teljeskörű tisztázását követően lenne felülvizsgálható.

A panaszolt ügyvéd ügyvédi tevékenységét egyidejűleg felfüggesztette, a már említett hivatkozásokkal, ezt követően hozta meg az eljárást lezáró határozatát.

Külön kihangsúlyozta, hogy az alkotmányossági panaszt elfogultsági kifogásként értékelni nem tudta, az esetleges elfogultságra közvetett utalást tett a panaszolt ügyvéd, sérelmét az Alaptörvény 24. cikkére alapította, és az előzetes vizsgálati eljárás „gyors” befejezésére.

Rámutatott arra, hogy a fegyelmi biztos a határidőket betartotta, az Üttv-ben és a FESZ-ben írt határidők csupán az eljárás időbeli korlátját jelentik, ez nem jelenti azt, hogy ezeket a határidőket feltétlenül ki kell meríteni.

Leszögezte, hogy az Alaptörvénynek nem a 24. cikke, hanem az XXIV. cikke írja elő, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ügyeit hatóságot részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék, ez a joga az eljárás alá vont ügyvédnek nem sérült.

Orvosi igazolás hiányában elutasította a tárgyalás elhalasztása iránti kérelmet, és úgy látta, hogy a tárgyalás megtartásának akadálya nem volt, határozatát objektív bizonyítékok alapján hozta meg, amelyek egyúttal a tényállást megalapozták.

Megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd háromrendbeli fegyelmi vétséget követett el, a cselekmények rendbelisége az ellenjegyzett okiratok számához igazodik. Enyhítő körülményt nem talált, a fegyelmi vétségek halmazát és az ügyvédségbe vetett közbizalom rendkívül súlyos megsértését és veszélyeztetését. Ugyanakkor súlyosító körülményként értékelte.

Határozatának alapjául felhívta az Üttv. 107. § a) pontját, 1. § (3) bekezdését, 32. § (7), valamint 44. § (1) bekezdésében foglaltakat, illetve a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. tv. 73. § (1) bekezdésében foglaltakat is.

Utalt arra, hogy az Üttv. 45. §-ának, illetve a 44. § (1) bekezdésének és 45. §-ának súlyos sérelme valósult meg, ugyanígy a 6/2018 MÜK szabályzat 2.4. pontja is.

A fegyelmi büntetés megállapítása körében utalt az Üttv. 109. §-ában foglalt szempontokra, a vétség súlyára, ismétlődésére, az ügy érdemében való kihatására, az összes feltárt súlyosító és enyhítő körülményre, a büntetést mérlegelési jogkörben szabta

ki, annak legalacsonyabb mértékét alkalmazta a 109. § (6) bekezdése alapján, a felfüggesztés időtartamát, illetve a fegyelmi büntetés hatályát illetően.

Hivatkozott arra, hogy az Üttv. 130. § (2) bekezdése alapján, ha az I. fokú Fegyelmi Tanács kizárást alkalmazott és annak végrehajtását nem függesztette fel, a határozatban az ügyvédi tevékenységet a fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig fel kell függeszteni, amely rendelkezés ellen külön fellebbezésnek van helye, a fellebbezésnek azonban halasztó hatálya nincs.

Hivatkozott a hatáskörét megalapozó előírásokra, a kamarai költségátalány vonatkozásában a FESZ 40.2. a) pontjára, valamint arra, hogy a fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapul, a felfüggesztésre hozott határozat tekintetében a 130. § (4) bekezdésén.

Az I. fokú határozat ellen a panaszolt ügyvéd terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében visszautasította a panaszos által az ügyvédi kamara előtt előadott „hamis vádat” közölte, hogy rágalmozás, becsületsértés miatt a Rendőrkapitányságon feljelentést fog tenni bejelentő ellen.

Az I. fokú Fegyelmi Bizottság és a fegyelmi biztos eljárását egyoldalúan tisztességtelennek tartotta, változatlanul állítva, hogy az Alkotmány XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát súlyosan sértették.

A kizáró határozatot, amely a legsúlyosabb büntetést tartalmazza, nem mérlegelték kellőképpen, nem arányos a mulasztás súlyával. Tanúit nem hallgatták meg, a csatolt orvosi igazolás ellenére a mulasztást nem tekintették igazoltnak, a tényállás megfelelő tisztázása nélkül hozták meg határozatukat. Hivatkozott a Strasbourg-i egyezmény VI. cikkének a tisztességes tárgyaláshoz való jogot szabályozó rendelkezéseire, az Alkotmány XXVIII. cikk (2) bekezdésére.

Hivatkozott arra, hogy a kizáró határozat az ügyvédi irodáját ellehetetleníti, az általa képviselt 6.500.000.000,- Ft-os ügyben nem fog tudni eljárni, így közigazgatási jogkörben okoz kárt neki.

Erre tekintettel kérte, hogy a II. fokú Fegyelmi Bizottság a kizárás végrehajtását három évre függeszse fel, illetve semmisítse meg azt, vagy akként változtassa meg, hogy a kisebb-nagyobb adminisztratív hiányosságokra tekintettel pénzbírságot szabott, azt is elfogadhatónak látta volna, ha olyan irányú a változtatás, amely kizárólag az ingatlanügyektől tiltja el három évre.

Ezt tekintené korrekt II. fokú eljárásnak.

A tényállást a Btk. közokirathamisításra vonatkozó rendelkezéseibe ütközőnek látta, leszögezte, hogy amennyiben a határozat helybenhagyása megtörténik, úgy ismeretlen tettes ellen, közokirathamisítás és zsarolás miatt jogvédelmet kér, a fellebbezés részletes indoklására további 15 nap határidőt igényelt.

Fellebbezését november 25. napján egészítette ki, a kiegészítéshez csatolt egy megbízási szerződést, annak igazolására, hogy milyen nagy volumenű ügyekkel foglalkozik, milyen 6.500.000.000,- Ft-os ügylet az, amire a fellebbezésében hivatkozott. Ehhez csatolta az általa is aláírt szerződés megbízójának személyi adatait tartalmazó személyi igazolvány, lakcímet igazoló igazolvány és adóazonosító jelet tartalmazó igazolvány fénymásolatát, eljárás alá vont ügyvéd részére kiállított és november 23. napára vonatkozó keresőképtelenséget igazoló, háziorvostól származó igazolást. Hivatkozott arra, hogy az ügyvédi iroda által képviselt „devizahiteles idegbeteg ügyfelek miatt” idegi megterhelése igen nagy, szervezi a csepeli alirodáját és kapcsolatba került egy általa megnevezett hölgygel, arra hivatkozott, hogy ő a miniszterelnök unokahúga.

Véleménye szerint az adminisztratív hiba is csak a túlterheltsége és betegsége, illetve ezek által előidézett fáradtsága miatt volt, aznap este már nem volt ereje, nem adminisztrálta magát kellőképpen.

Sérelmezte, hogy az édesanyját nem hallgatták meg, holott tanúként tanúsítani tudta volna a történeteket. Sérelmezte, hogy utólag igazolta a keresőképtelen állományba kerülését, ennek ellenére a fegyelmi tárgyalás megtartásra került, holott az igazolással csak pár napot késett, és ez tisztességtelen eljárás. Megismételte a strasbourgi egyezmény VI. cikkelyének és az Alkotmány XXIV. cikkének sérelmére vonatkozó I. fokú, illetve a fellebbezésben már írt hivatkozásait. Úgy gondolta, hogy az elszenvedett jogsérelmei a kizáró határozat és a felfüggesztés hatályon kívül helyezését indokolják. A maximálshoz közeli pénzbírságot és az ingatlanügyektől való hároméves eltiltást találta volna elfogadhatónak, hivatkozott arra a belső arányossági elvre, amelyet a jelenlegi bírósági gyakorlat is igazol. Hangsúlyozta, hogy a Strasbourgi Emberi Jogok Bíróságát szeretné elkerülni, és azt is, hogy a Közigazgatási Bíróságon azonnali jogvédelmet kelljen kérnie. Előadta, hogy a jelenlegi kamarai előlete valóban rövid, de ezt megelőzően 15 évig volt a Budapesti Ügyvédi Kamara területén az ügyvédi irodájának vezetője. Ingatlanügyből eredő fegyelmi problémája nem volt, betegsége és édesanyja betegsége súlyosan befolyásolja a helyzetét, különösen az édesanyja – általa ismertetett – egészségügyi körülményeire, onkológiai kezeléseire tért ki, amelyet a Kórház által kiadott orvosi zárójelentéssel igazolt. Változatlanul indítványozta édesanyja tanúkénti meghallgatását, aki titkárnőként vett részt az ügyletben.

A kiegészítésben ismét hangsúlyozta, hogy a panaszos ellen rágalmozás és zsarolás miatt feljelentést tesz, a büntető eljárás kapcsán elmeorvosi vizsgálatot kezdemény a panaszos és édesanyja ellen.

A fellebbezés és a fellebbezés kiegészítése közötti időben a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa előterjesztette észrevételeit.

Álláspontja az volt, hogy a panaszhoz csatolt 5 oldalas adásvételi szerződés, amelyet a Megyei Kormányhivatal (...) szám alatt érkeztetett, az írásszakértői véleménnyel megállapíthatóan nem az eladó aláírását tartalmazza, ugyanígy a joglemondó nyilatkozat, valamint az adásvételi szerződés kapcsán, annak visszavonása sem. Elfogadhatatlannak ítélte meg az eljárás alá vont ügyvéd állítását, mely szerint szabályosan járt el, a tulajdonjog visszajegyzésével a panasz okafogyottá vált. Álláspontja szerint az F.63/2023,

fellebbezéssel támadott határozatban megállapított, háromrendbeli szándékos fegyelmi vétség megvalósult, az alkalmazott kizárás fegyelmi büntetést és annak háromévi időtartamát az elkövetett cselekménnyel arányban állónak találta, hivatkozott az Üttv. 44. § (1) bekezdésében szabályozott, az ellenjegyzésre vonatkozó aláírásokra és azok sérelmére. Sem hatályon kívül helyezésre és az I. Fokú Tanács új határozathozatalra utasítására nem látott lehetőséget, az arányosság folytán a határozat megváltoztatására sem. Álláspontja szerint az ügyben a tényállás felderítésre került, nincs benne iratellenes megállapítás, helyes a háromrendbeliség indokolása is.

Kifogásolta, hogy az érintett személy fegyelmi előéletének teljes felderítésére nem került sor, holott a vétség megítélésénél enyhítő körülmény, ha az elkövetést megelőző 10 éven keresztül kifogástalanul folytatta tevékenységét, ugyanakkor súlyosbító lehet, ha volt már korábban kiszabott fegyelmi büntetése, őt marasztalták. E tekintetben a tisztázást indítványozta, egyebekben pedig a határozatnak az Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontja alapján történő helybenhagyását.

A II. fokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott határozatot helybenhagyta, a II. fokú költségek viselésére az eljárás alá vont ügyvédet kötelezte. A II. fokú Fegyelmi Tanács arra az álláspontra jutott, hogy a tényállás tisztázott, azt a körülményt, hogy az eladó a 2023. július 20. napján kelt adásvételi szerződést, mely a (...) sz. alatti ingatlanra vonatkozott, nem írta alá, kétségtől megállapítható. Ebben a körben nem kizárólag a panaszos vallomása áll rendelkezésre, hanem ezt a tényt az eljárás alá vont ügyvéd sem vitatta. Védekezésében csupán okát adta annak, hogy egy esti időpontra, a megbízó kérésére eltekintett attól, hogy az idős és mozgásában korlátozott eladó meg jelenjen, hanem a szerződést, mintegy „aláíratásra” kiadta a megbízónak.

Ezen túlmenően a Rendőrkapitányság által kirendelt szakértő megállapításai ezt kétséget kizáróan bizonyítják, a fentiekben túlmenően is, hiszen ott, egy aláírásbélyegző használatát állapították meg, amely magasfokú ismeretek alapján készült, technikai hamisítvány.

Az Üttv. 44. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ellenjegyzéssel az ügyvéd tanúsítja hogy:

- a) az okirat a jogszabályoknak megfelel,
- b) a felek nyilatkoztak arról, hogy az okiratban foglaltak megfelelnek az akaratuknak,
- c) az okiratban megjelölt felek, illetve az eljáró képviselőik azonosítását elvégezte,
- d) az okiratot a felek előtte írták alá, vagy az okiraton szereplő aláírást előtte, sajátjukként ismerték el.

Maga az eljárás alá vont ügyvéd sem vitatta, hogy előtte a sértett eladó a szerződést nem írta alá, vele személyesen nem találkozott, ezért az okiraton szereplő aláírást előtte sajátjaként elismerni sem tudta.

Nem tévedett az I. fokú fegyelmi tanács a rendbeliség kérdésében sem, hiszen a három okiraton, amely az adásvételi szerződés, a haszonélvezeti jogról lemondó jognyilatkozat és a szerződés visszavonására irányuló nyilatkozat, egyaránt ugyanaz a bélyegzőlenyomat

szerepel, amely mindhárom esetben az Üttv. 44. § (1) bekezdésének megsértésével keletkezett.

Amennyiben a panaszos nem észleli kellő időben a történeteket, úgy az ingatlan átírása nyilvánvalóan megtörtént volna, és a vevő tulajdonjogát bejegyzik, hiszen a szerződés egyik fontos nyilatkozata, hogy a vételár megfizetésére, amely 12.000.000,- Ft volt, már korábban sor került, azt a szerződés szerint az eladó elismerte.

Amikor a szerződés megkötésén túlmenően a vételár megfizetés elismerése is megtörténik, különös figyelmet kell az okiratot szerkesztő ügyvédnek tanúsítania aziránt, hogy a felek a nyilatkozataikat személyesen tegyék meg, a szerződést akaratukkal egyezően minősítsék, hiszen ebben a helyzetben a tulajdonjog azonnali bejegyzésének semmiféle akadálya nem lesz.

Ennek ellenére az eljárás alá vont ügyvéd – nem vitatva az eladó távollétét – a szerződés elkészítését nem tekintette hibának, illetve utóbb azt kisebb-nagyobb adminisztratív mulasztásnak tekintette, tehát cselekménye súlyával még ma sincs tisztában, annak hibás voltát és mértékét nem ismeri el, amely még inkább indokoltta teszi a súlyosabb fegyelmi büntetés alkalmazását, mert másként nem várható a hasonló, vagy azonos cselekmények esetleges megismétlődése. Arra még abban az esetben sem feltétlenül látna a II. fokú tanács esélyt, ha a hibát és annak súlyát a panaszolt ügyvéd elismerte és felismerte volna.

Az esetleges súlyosításra irányuló fellebbezés hiányában a három évre történő kizárás egyáltalán nem eltúlzottnak tűnik, arányban áll a cselekménnyel és a háromrendbeliséggel, megfontolandó csupán az esetleges súlyosítás lehetne, de ilyen fellebbezés hiányában erre nem kerülhetett sor.

Az I. fokú Fegyelmi Tanáccsal egyezően a II. fokú Fegyelmi Tanács sem fogadta el az eljáró ügyvédnek azt a hivatkozását, hogy az adásvételi szerződést felbontó okirat folytán elhárult mindenféle jogsérelem, így további következmény nélkül maradt az ügy.

Egyrészt nem az eljárás alá vont ügyvéd önkéntes elhatározása hiúsította meg, vagy akadályozta meg a lényegesen nagyobb jogsérelmet, hanem a kialakult helyzet és a panaszos fellépése, másrészt önmagában a be nem következett kár legfeljebb nem súlyosítja tovább a mulasztást, de annak súlyán nem változtat.

Nem látta megállapíthatónak az Alaptörvény idézett XIV. és XXVIII. cikkének sérelmét sem, ugyanígy az Emberjogi Egyezményt sérelmét sem, mert a tisztességes eljáráshoz fűződő jog, a tisztességes elbírálás követelménye semmiben nem sérült.

Az előzetes vizsgálat lezárásának legkésőbb három hónapon belül kell megtörténnie, amely egyúttal a vizsgálat befejezésének és a fegyelmi eljárás elrendelésének lejáratí határideje. Ez nem jelenti azt, hogy ezt minden ügyben ki kell méríteni, ez csupán azt a legkésőbbi időpontot állapítja meg, amikor az eljárás e tekintetben jogszerű.

Mivel a tényállás alapvetően egyszerűnek tekinthető, objektív bizonyítékok merültek fel, az aláírás kapcsán lekövetett szabályszegést az eljárás alá vont ügyvéd sem vitatta, annak tényét elismerte, csupán nem vont le belőle helyes, annak súlyára vonatkozó következtetést, semmiben sem teszi elhamarkodottan, vagy tisztességtelen módon vizsgáltta az ügyet, vagy akár a meghozott határozatot.

A panasz előterjesztése nem kötődik a sérelmet szenvedett fél személyéhez, ezért a sértett, mint eladó személyes fellépésének hiányában is helye volt az eljárás lefolytatásának.

A panasz előterjesztése kapcsán a II. Fokú Tanács megjegyzi, hogy az I. fokú határozatban említett, bejelentő meghatalmazása az iratok között nem lelhető fel, személyazonossága és a sérelmet szenvedett a bejelentő édesanyjához fűződő, egyenesági leszármazói jogviszonya azonban az iratok között megtalálható adatokból kétségtelenül megállapítható, ezért az eljárás lefolytatásának ez akadályát nem képezte.

Mindezekre tekintettel a helyesen megállapított tényállás és abból levont helyes, és arányos jogi következtetést tartalmazó határozatot a II. fokú Fegyelmi Tanács helybenhagyta, annak helybenhagyása az Üttv. 138. (1) bek. c) pontján alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2024. február 15.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont keresettel támadta meg. A Fővárosi Törvényszék a keresetet 2024. november 26. napján visszautasította. A végzéssel szemben eljárás alá vont fellebbezést terjesztett elő. A Fővárosi Ítélőtábla a fellebbezést 2025. június 11. napján visszautasította, mely végzés 2025. augusztus 27. napján jogerőre emelkedett.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa